

Den fria forskningen, moral och gener

År 2010 Nobelpris i medicin gick till Robert Edwards, forskaren som utvecklade en teknik för provrörsbefruktning. Därigenom har många människor fått möjligheter att få genetiskt egna barn, som de tidigare förvägrades av naturen. All den lycka som skapats genom denna vetenskapens triumf är oskattbar. Alla människor som kommit till oss, som annars blott skulle ha varit efterlängtdade drömmar hos människor som naturen förvägrat fortplantningens lycka. Och alla dessa föräldrar, med all den lycka som finns i deras ögon när de ser på sin egen avkomma. Få innovationer har skapat så mycket lycka.

Forskningen motarbetades på sin tid som oetisk av diverse kyrkor då de ansåg att människan grep in i det som är förbehållit gudar av olika schattering, att skapa människor. Se där hur den fria forskningen spränger gränser som vidskeplighet och gamla för-medeltida föreställningar ställer upp. Se där ett starkt argument för fri forskning!

Men det är sannerligen inte så enkelt. Om vi lyfter blicken från de människor som inte kan få barn, och blickar ut över världen, då ser vi att människans samhäll sannerligen inte upplever samma brist på barn som de barnlösa människorna. Idag finns inte ett underskott av barn, utan ett överskott. Problemet är inte antalet barn, utan deras fördelning. Underskottet finns hos de barnlösa, medan överskottet finns i de barnrika, fattiga delarna av världen. Gatubarnen i Brasilien och St Petersburg är utan föräldrar som älskar dem över allt annat. De har en efterfrågan på föräldrars kärlek. Men den förvägras dem.

Om de resurser som satsats på forskningen och tillämpningen av provrörsbefruktning hade använts på att omfördela de existerande barnen, hade sannolikt många fler vuxna blivit föräldrar, och många fler barn hade fått föräldrar. Man kan då fråga sig hur det mänskliga samhället kan vara så grymt att man föredrar att satsa sina resurs på vuxna människors behov av genetiskt egna barn, än att ta hand om de barn som idag lider av hunger och kärlekslöshet.

Svaret står nog att finna i att det är enkelt att moraliskt förkasta provrörsbefruktning med argumentet att det redan finns barn för intresserade föräldrar. Men då bortser man på ett förödande sätt från att människan inte blott är en moralisk varelse, utan även ett djur, och som sådan genetiskt fokuserad. Barn av egna gener föredras helt enkelt av människan. Sådan är varje djurs genetiska kodning, och att bortse från det, är att förringa människan som varelse.

Öllsjö den 6 oktober 2010

Sven-Olof Collin